

Για την ομόνοια των αδελφών

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Αγίου Μακαρίου τού Αιγυπτίου

«Οφείλουν λοιπόν οι αδελφοί ο,τιδήποτε και αν κάνουν να συναναστρέφονται μεταξύ τους με αγάπη και χαρά.

Και αυτός που ασχολείται με κάποιο έργο να λέγει αυτά τα λόγια για εκείνον που προσεύχεται ότι, “Το θησαυρό που θα αποκτήσει ο αδελφός μου, επειδή είναι κοινός, τον κατέχω και εγώ”· και αυτός που προσεύχεται να λέγει αυτά τα λόγια για τον αδελφό που διαβάζει· “η ωφέλεια που αποκομίζει εκείνος από την ανάγνωση είναι κέρδος και για μένα”· και εκείνος πάλι που προσφέρει κάποια εργασία ας λέγει αυτό· “την διακονία που προσφέρω, την προσφέρω για κοινή ωφέλεια”.

Διότι, όπως ακριβώς “είναι ένα το σώμα, αλλά έχει πολλά μέλη”, και βοηθάει το ένα το άλλο και το κάθε ένα εκτελεί το δικό του έργο, και όπως το μάτι βλέπει για όλο το σώμα, και το χέρι εργάζεται για όλα τα μέλη, και το πόδι περπατάει κουβαλώντας όλα τα μέλη του σώματος, και άλλο πάλι μέλος υποφέρει μαζί με κάποιο άλλο, έτσι να είναι και οι αδελφοί μεταξύ τους.

Και ούτε αυτός που προσεύχεται να επικρίνει εκείνον που εργάζεται και να λέει· “γιατί δεν προσεύχεται;”. Ούτε αυτός που εργάζεται να κατακρίνει εκείνον που προσεύχεται, λέγοντας· “εκείνος κάθεται και εγώ εργάζομαι”, ούτε αυτός που διακονεί να κρίνει τον άλλο.

Αλλά ό,τι κάνει ο κάθε ένας, να το κάνει “για τη δόξα του Θεού”. Αυτός που

διαβάζει να αισθάνεται αγάπη και χαρά για αυτόν που προσεύχεται και να σκέφτεται αυτό, ότι δηλαδή “για μένα προσεύχεται”, και αυτός που προσεύχεται να σκέφτεται για αυτόν που εργάζεται αυτό, ότι “αυτό που κάνει, το κάνει για την ωφέλεια όλων”.

Και έτσι είναι δυνατό να επικρατεί μεταξύ σας μεγάλη ομοφωνία και γαλήνη και συμφωνία “έχοντας ως σύνδεσμο την ειρήνη”, και να ζείτε όλοι μαζί με αγνότητα και ειλικρίνεια και ευλογία Θεού.

Το κυριότερο όμως από όλα είναι η επιμονή με καρτερία στην προσευχή. Πλην όμως ένα και μοναδικό να επιζητείτε, το να έχει κανείς θησαυρό στην ψυχή και την αληθινή ζωή στο νου που είναι ο ίδιος ο Κύριος, και είτε εργάζεται κανείς, είτε προσεύχεται, είτε διαβάζει, να έχει κάνει δικό του απόκτημα αυτό που δεν χάνεται, δηλαδή το Άγιο Πνεύμα.

Υπάρχουν όμως μερικοί που λένε αυτό, ότι δηλαδή ο Κύριος ζητάει από τους ανθρώπους μόνο φανερούς καρπούς, ενώ τα απόκρυφα ο Θεός τα πραγματοποίησε. Όμως δεν έχουν έτσι τα πράγματα, αλλά όπως ακριβώς προφυλάσσει κάποιος με τη συμπεριφορά του τον έξω άνθρωπο, δηλαδή το σώμα, έτσι οφείλει να κάνει αγώνα και πόλεμο και με τους διαλογισμούς του. Διότι απαιτεί από σένα ο Κύριος να οργισθείς με τον εαυτό σου και να πολεμήσεις μαζί με το πνεύμα, ώστε ούτε να συμφωνήσεις, ούτε και να αισθανθείς ηδονή με τους λογισμούς της κακίας».

Πηγή: Έργα αγίου Μακαρίου του Αιγυπτίου, Φ. ΕΠΕ 7, σελ. 51-53

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr